

נג

מישלי יז

יב פְּגוּשׁ דָּבַר שְׂכוּר בְּאִישׁ וְאֵל־כֶּסֶל בְּאִוְלָתוֹ :

וכן הוא כאן : יב) פגוש וגו' דוב הוא רגזן מאוד וכ"ש בעת שנקרא שכול והוא בעת שהורגין בניו וכ"ש אוחו האיש שהרג בניו בעת שיפגשו ודאי סכנתו עטמה מאוד מ"ע מוז יוחר לפגוש את הדוב מלפגוש הכסיל בעת שהולך לעשות אולתו או כשעוסק באולתו :

משלי כו

יב רְאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּיַגִּיעָיו תִּקְוָה לְכֶסֶל מִמֶּנּוּ : י" אָמַר עֶצֶר שְׂחָל

וגו' : יב) ראית וגו' כי איש שיודע שהוא כסיל אז יש לו תקוה שאפשר שיסתקן את עצמו ויסיר אולתו ממנו אבל איש שהוא חכם בעיניו ולא יראה בעיניו אולתו לאוולת אלא להכמה אז אין לו תקוה וזה תקוה לכסיל יוחר ממנו ואמר עשרה פסוקים בכסיל כי עשרה הכמות נחמו לעולם וד' מעשיות כמ"ש בר"מ היכל ה' המה היכל הוא ד' וה' הוא